

Johannes' Tredje Bref.

Aposteln gläder sig deröfwer, att Kajus wandrar i sanningen, klagar öfwer Diotrefes, lofordar Demetrius. Helsingar.

Den äldste till Kajus, den älsfåde, hwilken jag älsfar i sanning.

Hwilken denne Kajus varit, är icke närmare bekant. Se Rom. 16: 23. 1 Kor. 1: 14. Ap. G. 19: 29; kap. 20: 4.

2 Min älsfåde, jag önskar, att dig må i allt gå wäl, och att du må hafwa helsa, såsom det går din själ wäl.

Om denne brodrens andeliga wälfärd war aposteln förwispad, men icke så om den letamliga.

3 Ty jag blef mycket glad, då bröderna kommo och wittnade om sanningen hos dig, huru du wandrar i sanningen.

2 Joh. v. 4.

Se 1 Joh. 1: 7; kap. 2: 10.

4 Jag har ingen större fröjd än den, att jag hör mina barn wandra i sanningen.

Se 1 Tess. 3: 9. Fil. 4: 1. Aposteln kallar Kajus och andra troende sina andeliga barn. 1 Joh. 3: 18.

5 Min älsfåde, du stödar dig trogen i allt hwad du gör för bröderna, som dertill äro främlingar.

6 Dessa hafwa wittnat om din kärlek inför församlingen, och du gör wäl, om du fortstafvar dem på ett Gud wärdigt sätt.

Om du fortstafvar dem, nemligen de misstönärer, som i följande vers nämnas såsom utfarna för att kungöra ewangelium. De kristnas inbördes kärlek och hjälpsamhet war på den tiden så mycket nödwändigare, som de woro allmänt hatade både af Judar och hedningar. Bland de första kristna war det också ett wanligt bruk, att då de kommo tillsammans, afgästas efter den egentliga gudstjenstens slut berättelser om kristendomens framgång, och då någon främmande kristen war närvarande, meddelade han huru tillståndet war bland kristna i det land, hwartifrån han war kommen.

7 Ty för det namnets skull hafwa de dragit ut, utan att taga något af hedningarne.

3 församlingarna woro föreståndare och lärare, men desutom egnade sig andra troende bröder åt det wigtiga kallet, att resa omkring för att utbreda ewangelium, då de dertill af Herren hade inre tallelse. Dessa behöfde på sina resor blifwa emottagna och understödda af de kristna, ty de wille intet emottaga af hedningarna, på det ingen måtte kunna säga, att de sötte timlig fördel.

8 Dersöre höra wi mottaga sådana män, att wi må blifwa medarbetare för sanningen.

Medarbetare för sanningen kallas de kristna då, när de bidraga till ewangelii utbredande. Detta är ett ord också till oss med afseende på den kristliga missionswerkksamheten i vår tid. Hwar och en som i Kristi kärlek bidrager dertill, ware sig med bön eller timlig gästwa, är en medarbetare för sanningen.

9 Jag har skrifwit till församlingen, men Diotrefes, som will wara den främste bland dem, mottager oss icke.

Denne Diotrefes tillwällade sig magt och anseende i församlingen och föraktade sanningens faktige budbärare, som hade det kallet, att resa omkring och förkunna Herrens ord. — De, som icke wilja erkänna detta kall, förlasta således äfwen det apostoliska embetet och apostlarnes ord.

10 Dersöre will jag, om jag kommer, förhålla honom de gerningar han gör, då han med onda ord smådar oss; och icke nöjd dermed, mottager han sjelf icke bröderna och hindrar dem som wilja göra det och drifwer dem ut ur församlingen.

Sådan kärlekslöshet och sådant partifinne, sådant misstännande af Kristi Ande och Kristi bud, war alltså möjligt redan i apostlarnes tid, och wi höra dersöre icke andra på att partifinne och kärlekslöshet i vår tid hafwa en stor magt och handla på lika sätt. Diotrefes dref ut ur församlingen friwilliga missionärer, som skulle utbreda ewangelium, och hwarje sådan kristen, som wille mottaga dem.

11 **M**in älskade, eftersök icke det onda, utan det goda. Den som gör det goda, han är af Gud; men den som gör det onda, han har icke sett Gud.
 Pf. 37: 27. Ef. 1: 16. 1 Petr. 3: 11.
 1 Joh. 3: 6, 9.

Se 1 Joh. 1: 6; kap. 3: 10. Den som ännu lefwer i otro och kärlekslöshet, känner icke Gud och har icke heller något hopp om hans saliga älskåbande. 1 Joh. 3: 2—6.

12 **D**emetrius har vittnesbörd af alla och af sjuelswa sanningen; och wi vittna äfwen, och I weten, att vårt vittnesbörd är sant.

Inför Gud gäller blott Guds Andes eget vittnesbörd, men inför menniskor är det en stor förmån att hafwa ett godt vittnesbörd af erfarna och stadfästade kristna.

13 **J**ag hade mycket att skrifa till dig, men jag vill icke med bläck och penna skrifa dig till. 2 Joh. v. 12.

14 **M**en jag hoppas snart få se dig; då stola wi muntligen tala med hvarandra.

15 **F**rid ware med dig! Vännerna helsa dig. Helsa vännerna, hvar och en för sig.

Se Joh. 20: 19. 1 Petr. 5: 14.